

spono, potem kajpak ne doseže namena lirske poezije. — Misel Vaša je res lepa —; kdo je ni že opeval, premišljuje, kako je življenje človekovo le pot po „solzni dolini“ in od rojstva do groba rosi solza stezo, po „kteri človek se do groba vleče“. Vendar ne moremo, ker ne smemo, imenovati Vašega soneta dobrega.

Ko človek rojen v solz dolino stopi,  
z naglasom vekajočim svet pozdravi.  
Okoli solzéh (sic!) mu plava, jok ga davi,  
ko mati z ruto tesno ga oklopi itd.

Kako prisiljena je ta kitica! Kaj ne, hoteli ste reči: „z vekajočim glasom“? A po-

trebovali ste še jednega zloga, torej: „z naglasom“! Veka — v solzah plava — davi se . . . človek bi res kmalu iz zgolj sočutja sam jokal ali se celó daval, zlasti če pomisli, da je oni siromak „oklopljen z ruto tesno“! Da se kmalu „po resno zažugani postavi stiska v klopi“, da mu „sen kar na trnov pot prestopi“ — je zopet silno neokretno. Da se „prihuljen kreče in vleče — do groba“, je tudi resnično, a ob enem poetiško grozno. — To malo smo mislili izraziti, ne da bi Vas žalili, ampak da bi vam povedali: Ako bodele tako stiskali ubogo poezijo, jo utegnete še zadaviti.

### Poziv.

Nakanio sam dati štampati podpuno glasovirsku udesbu svoje pučke opere „Smiljana“, koju su moji prijatelji sa zadovoljstvom i oduševljenjem pozdravili. S toga se obračam na sve ljubitelje hrvatske glazbe, da me podupru u uvom za moje čedne okolnosti veoma skupocijenom poduzeću. Ne pripada mi, da sam o svom djelu sudim i zato upozorujem na kritiku čuvenog franceskog strukovnjaka A. E. Vincenta, koja je kritika preštampana iz „Revue internationale de musique“ u 34. broju lanjskoga „Vienca“. Tvrdnja njezinih domaćih kritičara, da „Smiljana“ ne stoji na „visini“ moderne glazbe, posve je opravdana i istinita, a ja se time samo dičim i ponosim. Intencija bó moja bijaše, podati svom narodu zdravu hrvatsku glazbu, pravu hrvatsku narodnu operu, čistu od svih „modernih“ zabluda. Držim, da sam sa „Smiljanom“ svomu narodu više koristio, nego da sam napisao čitavu seriju „modernih“ opera. Da je to istina, dokazom mi je okolnost, što su se za „Smiljanu“ već sada stala zanimati njezina prva kazališta inozemstva. S tog razloga dao sam „Smiljanu“ prevesti na njemački jezik i to gospodjici Lujzi pl. Martini-jevoj, koja je u tom pogledu priznata vještakinja. „Smiljana“ će dakle izaći sa hrvatskim i njemačkim tekstom. Spomenuti moram, da sam prošle godine operu ponovno pregledao, porazdielio ju u četiri čina i pridao na koncu četvrtoga čina veliki esemble-finale. Podpuna glasovirska udesba će obsizati 39 araka u kvart-formatu, te će stojati u predbrojci 5 for. Obzirom na veliki štamparski trošak ova je cijena najumjerenija, te će kasnije biti za knjižare povišena. Bit ću zadovoljan, ako pokrijem trošak; ako pak ne bi našao dosta odziva, zlo i naopako po mene. Ipak se nadam, da ne ću nastradati, te da ću naći dosta prijatelja i rodoljuba, koji će me pod pomoći. Pozivam dakle sve prijatelje domaće umjetnosti, da

mi jave dopisnicom, da li su pripravnici naručiti koji primjerak, da mogu bar po prilici opredieliti jakost naklade.

U Zagrebu, 18. veljače 1899.

F. S. Vilhar.

„Matica Hrvatska“ razpošilja sedaj svoj književni dar za l. 1898. Te knjige so:

1. Hoić: *Slike iz obćega zemljopisa (Rusija)*. Knjiga V. Dio prvi. Sa 97 slika i jednom zemljopisnom kartom. (Poučne knj. XXIII.) VIII. 399 str.; 2. Rabar: *Poviest najnovijega vremena od god. 1815. do god. 1878.* (Syjetske poviesti knj. XII.) 527 str.; 3. Lohmayer: *Čovjek i njegovo zdravlje*. VII. 190 str.; 4. Nemčić: *Isabrana djela*. Uredio i uvod napisao Milivoj Šrepel. XXXII. 464 str.; 5. Sienkiewicz: *Pripoviesti*. Preveo i uvodom popratio Ivan Gostiša. (Slavenske knjižnice knj. VI.) XLIII. 248 str.; 6. Kranjčević: *Isabrane pjesme*. (Zab. knjižn. 110—112.) 224 str.; 7. Tomić J. E.: *Zmaj od Bosne*. Pripoviest. Drugo izdanje. (Zabavna knjižn. 113—115.) 196 str.; 8. Mulabdić: *Zeleno busenje*. Pripovijest. (Zabavna knjižnica 116—118.) 224 str.; 9. Leskovar: *Sjene ljubavi*. Pripovijest. (Zab. knjižn. 119—120.) 124 str.

Založne knjige za znižano ceno udom „Matice“ so te-le:

1. Ksenofon: *Isabrani spisi*. Dio prvi (Kirupedija). Preveo i uvodom popratio Stj. Senc. (Prievoda grčkih i rimskih klasika sv. XVI.) XIX. 255 str. (Cena za člane „Matice“ 1 for.); 2. Šrepel: *Rimska književnost i latinski jezik*. (Knjižnice za klasičnu starinu knjiga III.) VII. 147 str. Cena za člane „Matice“ 60 kri; 3. *Hrvatske narodne pjesme*. Dio prvi. Junačke pjesme (Muhamedovske). Knjiga treća. Uredio dr. Luka Marjanović. (Cena za člane 1 gld. 50 kr.)

